

โครงการเสริมสร้างและป้องกัน

การกระทำผิดวินัย

ปีที่ ๙ (ครั้งที่ ๓/๒๕๖๖)

การเผยแพร่ความรู้เพื่อเสริมสร้างและป้องกันการกระทำผิดวินัย ปีที่ ๙ (ครั้งที่ ๓)

โครงการเสริมสร้างและป้องกันการกระทำผิดวินัย สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการกรม กลุ่มนิติการ

ในหลวง พระราชินี เสด็จฯ ทรงเปิด ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรโครงการหลวง “ชนกาธิเบศรดำริ”

เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี เสด็จพระราชดำเนิน ไปทรงเปิดศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรโครงการหลวง “ชนกาธิเบศรดำริ” ณ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรโครงการหลวง ชนกาธิเบศรดำริ ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

โดยมี นายนิรัตน์ พงษ์สิทธิถาวร ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ พร้อมด้วยหัวหน้าส่วนราชการ คณะข้าราชการ และประชาชน เฝ้าฯ รับเสด็จ

การนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี เสด็จเข้าอาคารศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรโครงการหลวง ชนกาธิเบศรดำริ ชั้น ๑ ทอดพระเนตรกิจกรรมการดำเนินงานของอาคารต่าง ๆ ผ่านระบบถ่ายทอดสัญญาณภาพ และทอดพระเนตรนิทรรศการผลงานวิจัยของมูลนิธิโครงการหลวงที่เริ่มจากจุดเล็ก ๆ สู่ผลลัพธ์ที่ยิ่งใหญ่

โดยมีผลสำเร็จจากงานวิจัย ระหว่างปีพุทธศักราช ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕ มีองค์ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางเทคโนโลยีพืชและพันธุ์สัตว์ ๕๐ ชนิด ๑๒๖ พันธุ์ ขยายผลสู่เกษตรกรในพื้นที่ ๒๓ ศูนย์ สร้างรายได้กว่า ๑๖๘ ล้านบาท และมีพันธุ์พืชที่ขึ้นทะเบียน ๑๘ ชนิด ๔๐ พันธุ์ ดังนี้ ผัก ไม้ผล ไม้ดอก พืชไร่ และพืชเครื่องดื่ม มีการจดทะเบียนสิทธิบัตร ๖ รายการ ผลิตภัณฑ์ใหม่ ๑๕ ชนิด โดยมีผลสำเร็จของงานวิจัยที่เป็นผลงานเด่น อาทิ กุหลาบดอกใหญ่ มีสีส้มสะดุดตา ปักแจกันได้นาน สตรอว์เบอร์รี่ ซึ่งมี ๑๐ พันธุ์พระราชทาน และสายพันธุ์ล่าสุดพระราชทาน ๘๙ ลักษณะเด่น คือ

มีสารอนุมูลอิสระ “แอโพไลยานิน” สูงกว่าพันธุ์ทั่วไป ๑ – ๒ เท่า จึงมีผลใหญ่ ผิวสีแดงเข้ม คินัวเป็นพืชใหม่ของประเทศไทยที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง การดำเนินงานวิจัยและพัฒนาชีวพันธุ์เพื่อใช้ทดแทนสารเคมีทางการเกษตร สร้างความปลอดภัยให้กับผู้ผลิตผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม

ปัจจุบันมีชีวพันธุ์ที่ส่งเสริมเกษตรกรรวม ๑๓ ชนิด และเครื่องต้นแบบ ตรวจวิเคราะห์สารเคมีตกค้างในผลผลิต ซึ่งเป็นนวัตกรรมใหม่จากงานวิจัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจหาสารเคมีตกค้างได้อย่างแม่นยำ และสร้างความปลอดภัยให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน มีแผนขยายผลไปใช้ในศูนย์พัฒนา โครงการหลวงต่อไป

นอกจากนี้ ทอดพระเนตรพืชพระราชทาน จากสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี ที่พระราชทานต้นเอเดลไวส์ ให้แก่โครงการหลวง นำมาขยายพันธุ์ ด้วยการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ ขณะนี้สามารถเจริญเติบโตได้ในประเทศไทย ที่สถานีดอยอินทรี อ่างข่าง จนเจริญเติบโตและออกดอกได้มากกว่า ๔,๔๕๐ ต้น และอยู่ระหว่างการวิจัย นำดอกมาสกัดเป็นผลิตภัณฑ์ครีมบำรุงผิว และเจนเทียน พันธุ์พืชใหม่ที่ได้รับพระราชทานมาพร้อมเอเดลไวส์ ซึ่งอยู่ระหว่างการศึกษ และขยายพันธุ์เนื้อเยื่อ

รวมทั้ง พัฒนาเทคนิคการย้ายปลูกที่เหมาะสม และพืชพระราชทาน จาก สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิริวัณณวรี นารีรัตนราชกัญญา ที่ได้ พระราชทานพืช ๑๘ ชนิด ๔๔ พันธุ์ แบ่งเป็นกลุ่มไม้ผล ๔ ชนิด กลุ่มพืชสมุนไพร ๔ ชนิด กลุ่มไม้ดอกเขตหนาว ๑ ชนิด และกลุ่มพืชผัก ๙ ชนิด ได้ทดสอบการปลูก ในสถานีของโครงการหลวง ๕ แห่ง ซึ่งบางพืชสามารถนำไปขยายผลได้เลยทันที

ทั้งนี้ ผลสำเร็จจากงานวิจัยนวัตกรรมและเทคโนโลยีพันธุ์พืช และพันธุ์สัตว์ ไม่ได้นำมาซึ่งคุณค่าทางเศรษฐกิจเท่านั้น หากแต่นำมาสู่ การการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนและสังคม โดยได้น้อมนำพระราชดำริ ในสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ พระบรมมราชชนนีพันปีหลวง มาสู่การพัฒนาหัตถกรรมโครงการหลวง ได้วิจัยความก้าวหน้าและพัฒนาคุณภาพ ให้มีต้นทุนต่ำด้วย การลดขั้นตอนการทำเส้นใย จึงทำให้ราคาจับต้องได้ เมื่อได้เส้นใย ก็นำมาทอเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ โดยผสมกับเส้นใยธรรมชาติอื่น ๆ ย้อมด้วยสีธรรมชาติ โดยใช้สี ๔ แบบตามแต่ละชุมชน

ด้านภาคสังคมมีโครงการวัคซีนวัยรุ่น เพราะบางพื้นที่อยู่ติดกับ แนวชายแดนมีความเสี่ยงกับเยาวชนในเรื่องยาเสพติด ดังนั้น จึงเน้นสร้างความ เข้าใจให้กับเยาวชนในพื้นที่ให้ห่างไกลจากยาเสพติดด้วยการสร้างผู้นำเยาวชน ต้นแบบ จำนวน ๑๕๐ คน เพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้กับเยาวชนรุ่นน้อง ให้ห่างไกล จากยาเสพติด ให้การสนับสนุนอาชีพเพื่อไม่หันกลับไปทำผิดซ้ำ

ด้านสิ่งแวดล้อม โครงการสวมหมวกให้ดอย เป็นกลยุทธ์สร้างแรงจูงใจให้แก่ เกษตรกร มีความห่วงแหนป่า ถ้าทำลายป่าก็ทำลายชีวิต ด้วยการน้อมนำแนว พระราชดำริ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ปลูกป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง มาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน เพื่อสร้างให้ชาวบ้านเกิดความรักและห่วงแหนป่าไม้ จัดทำกลุ่มวิสาหกิจชุมชน แปรรูปผลิตภัณฑ์

นอกจากนี้ ยังใช้คาร์ตาเซ็นเตอร์อันเป็นจับพิกัดแปรของเกษตร เพื่อติดตามการรอดตายของต้นไม้ ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ ผ่านภาพถ่าย ดาวเทียม รวมถึงเตรียมความพร้อมสู่การประเมินคาร์บอนเครดิต เพื่อคำนวณการลดการดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่ชั้นบรรยากาศ

ก่อนเสด็จฯ กลับ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนิน ไปยังห้องอเนกประสงค์ ทรงรับฟังการถวายรายงานเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ อาคารศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรโครงการหลวง ชนกาธิเบศรดำริ ศูนย์วิจัย และพัฒนาการเกษตรโครงการหลวง “ชนกาธิเบศรดำริ” อันเป็นศูนย์ที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน พระบรมราชานุญาตให้จัดตั้งขึ้น และพระราชทานนามศูนย์วิจัยฯ ว่า “ชนกาธิเบศรดำริ” มีความหมายว่า เป็นศูนย์รวมการวิจัยและพัฒนา พื้นที่สูง สืบสาน รักษา และต่อยอด ตามแนวพระราชดำริของ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร

ที่สร้างประโยชน์ทั้งแก่ประชาชนบนพื้นที่สูง ประชาชนในพื้นที่โดยรอบ และ ประชาชนโดยรวมของประเทศ ตั้งอยู่ที่ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัด เชียงใหม่ มีเนื้อที่ ๒๑.๙ ไร่ ประกอบด้วย อาคารทำการ ๗ หลัง ได้แก่

๑. อาคารอำนวยการ
๒. อาคารปฏิบัติการ ๑
๓. อาคารปฏิบัติการ ๒
๔. อาคารอารักขาพืช
๕. อาคารเมล็ดพันธุ์และแปรรูปสมุนไพร
๖. อาคารเทคโนโลยีชีวภาพทางด้านพืช
๗. อาคารดาต้า เซ็นเตอร์ (DATA CENTER)

ศูนย์วิจัยฯ แห่งนี้ เริ่มก่อสร้างเมื่อต้นปี ๒๕๖๓ แล้วเสร็จเมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๖๔ การดำเนินงานภายใต้ศูนย์วิจัยฯ ชนกาธิเบศรดำริ มีความครบถ้วน ทั้งด้านการศึกษา คำนคว้า การวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืชอย่างครบวงจร การวิจัยและแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่า การบริหารจัดการหลังการเก็บเกี่ยว รวมทั้งยังมุ่งสู่การเป็นสถานที่ถ่ายทอดองค์ความรู้ จากประสบการณ์ที่สั่งสมมา มากกว่า ๕๓ ปี พร้อมทั้งเผยแพร่พระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ในการพัฒนาพื้นที่สูง เพื่อประโยชน์ ต่อทั้งชาวเขา ชาวเรา และชาวโลก ให้เป็นที่ประจักษ์สืบไป

ที่มา : https://www.matichon.co.th/court-news/news_3819997

วินัยข้าราชการพลเรือน

➤ ข้อปฏิบัติทางวินัยประการที่ ๓ ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ราชการ (ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๒ ให้ข้าราชการพลเรือนสามัญ กระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติ)

วินัยบทนี้ กำหนดให้ข้าราชการตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ ด้วยความขยันหมั่นเพียร เอาใจใส่และรักษาประโยชน์ของทางราชการให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ไม่ใช่ทำงานแบบ “เช้าชามเย็นชาม” พอให้เสร็จไปหรือพอให้หมดเวลาราชการไปวัน ๆ

● **กรณีตัวอย่างที่ ๑** เจ้าหน้าที่พัสดุ จัดซื้อดินสอมาเพื่อใช้ในราชการ โดยเลือกซื้อของที่ราคาถูกที่สุดในตลาดแต่คุณภาพต่ำมาก เหล้าหัก ใช้เปลือง

● **กรณีตัวอย่างที่ ๒** เจ้าหน้าที่พัสดุ จัดซื้อปุ๋ยมาเพื่อใช้ในราชการ โดยเลือกซื้อของที่คุณภาพดีที่สุดในตลาด แต่ราคาสูงมาก จนงบประมาณที่ได้รับไม่พอซื้อปุ๋ยใช้ตลอดปี

มีปัญหาวว่า กรณีใดเป็นการกระทำผิดวินัยหรือไม่

การจัดซื้อของใช้ในราชการนั้น มีมติคณะรัฐมนตรีว่า หากของที่จัดซื้อเป็นผลิตภัณฑ์ที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมแล้ว ให้กำหนดลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่จะซื้อตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่กระทรวงอุตสาหกรรมกำหนด

ดินสอ และปุ๋ย เป็นผลิตภัณฑ์ที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้กำหนดมาตรฐานแล้ว จึงต้องจัดซื้อตามมาตรฐานที่กำหนด การซื้อของเลวเกินไปไม่เข้ามาตรฐาน หรือซื้อของดีเยี่ยมนอกมาตรฐาน โดยไม่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงอุตสาหกรรม

หรือซื้อโดยไม่คำนึงถึงงบประมาณที่ได้รับ จนเงินไม่พอ เป็นการไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีแก่ราชการ ถือเป็นการกระทำผิดวินัยทั้ง ๒ กรณี

● **กรณีตัวอย่างที่ ๓** หัวหน้าฝ่ายการเงินทุจริตยักยอกเงินหลวง ผู้อำนวยการกองคลังซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาไม่ได้รู้เห็นเป็นใจกับการทุจริตนั้น

มีข้อสงสัยว่า ผู้อำนวยการกองคลังจะมีความผิดทางวินัยด้วยหรือไม่

แม้ผู้อำนวยการกองคลัง จะไม่ได้รู้เห็นเป็นใจกับการทุจริตยักยอกเงินที่หัวหน้าฝ่ายการเงินทำไป ซึ่งผู้อำนวยการกองคลังไม่ผิดวินัย ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่ก็อาจผิดวินัยฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ หากปล่อยปละละเลยไม่ตรวจตราตามระเบียบ จนเป็นเหตุให้มีช่องทางที่หัวหน้าฝ่ายการเงินยักยอกเงินได้โดยง่าย แต่ถ้าผู้อำนวยการกองคลังได้เอาใจใส่ระมัดระวังตามสมควร แก่หน้าที่และปฏิบัติตามระเบียบโดยครบถ้วนแล้ว ก็จะไม่มีความผิดทางวินัย

ข้อคิด (พระบรมราโชวาท)

“ความตั้งใจ ของเราเป็นตัวสำคัญ เป็นตัวต้นเหตุแท้ที่จะทำให้เราทำการต่าง ๆ วิชาความรู้นั้นเป็นเพียงส่วนประกอบหรืออุปกรณ์ที่เราจะนำมาใช้ปฏิบัติ การทำงานทุกอย่างต้องอาศัยมีความตั้งใจก่อน จึงจะมองเห็นทางปฏิบัติแล้วจะสามารถนำเอาวิชาความรู้มาใช้โดยถูกต้องเหมาะสม และมีประสิทธิภาพได้”

➤ **ข้อปฏิบัติทางวินัยประการที่ ๔ ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา**

(ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๒ ให้ข้าราชการพลเรือนสามัญ กระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติ)

“(๔) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม”

วินัยบทนี้กำหนดให้ข้าราชการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยงเฉพาะที่สั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบเท่านั้น มิได้บัญญัติให้เชื่อฟังผู้บังคับบัญชาที่สั่งหรือสอนในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับหน้าที่ราชการ หรือในเรื่องที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบ

“คำสั่ง” หมายถึง การบอกกล่าวให้กระทำ หรือให้ปฏิบัติ คำสั่งของผู้บังคับบัญชาในที่นี้ไม่จำเป็นต้องเป็นหนังสือเสมอไป อาจเป็นคำสั่งด้วยวาจาก็ได้

“ผู้บังคับบัญชา” หมายถึง ผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินหรือกฎหมายจัดตั้งหน่วยงาน คือ ผู้ดำรงตำแหน่งที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นผู้บังคับบัญชา รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจตามกฎหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชาตามที่กฎหมายบัญญัติให้มอบอำนาจได้ด้วย

อย่างไรก็ดี กฎหมายเปิดโอกาสให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาที่ได้รับคำสั่งสามารถขอให้ทบทวนคำสั่งได้ หากเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ โดยเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที แต่ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ก็ต้องปฏิบัติตาม

แนวคิด

๑. การทำราชการ จะต้องทำให้บรรลุผลตามเป้าหมายของทางราชการ ซึ่งเป็นเป้าหมายส่วนรวม
๒. การที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการให้บรรลุผลตามเป้าหมายส่วนรวมของทางราชการได้ จะต้องทำร่วมกันให้ประสานกัน และทำไปในทิศทางเดียวกัน ภายใต้การชี้นำและกำกับของหัวหน้างานตามลำดับ ซึ่งเรียกว่า “ผู้บังคับบัญชา”
๓. ข้าราชการต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบ ไม่ว่าผู้บังคับบัญชาจะสั่งให้ทำการใดในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบ ถือเป็นหน้าที่ที่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาจะต้องปฏิบัติตามทั้งสิ้น แม้จะไม่ใช่ว่าหน้าที่ตามตำแหน่งก็ต้องทำตาม จะขัดขึ้นมิได้
๔. การขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา เป็นการเสียวินัยอย่างมาก จะทำให้การปฏิบัติราชการหย่อนประสิทธิภาพ

➤ ข้อปฏิบัติทางวินัยประการที่ ๕ อุทิศเวลาให้แก่ราชการ

(ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๒ ให้ข้าราชการพลเรือนสามัญ กระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติ)

“(๕) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้”

วินัยบทนี้กำหนดให้ข้าราชการอุทิศเวลาให้แก่ราชการ คือ ในเวลาที่กำหนดให้ปฏิบัติราชการก็ต้องอยู่ปฏิบัติราชการ ไม่เผลอเผลอหรือไปทำกิจส่วนตัว แม้จะไม่ใช่เวลาที่กำหนดให้ปฏิบัติราชการตามปกติ ถ้ามีราชการจะต้องปฏิบัติก็ต้องอยู่ปฏิบัติราชการโดยอุทิศเวลาส่วนตัวให้แก่ราชการ

“อุทิศเวลาของตน” หมายถึง การสละเวลาส่วนตัวให้แก่ทางราชการ ในกรณีที่ทางราชการมีงานเร่งด่วนที่จำเป็น ซึ่งอาจต้องให้ข้าราชการปฏิบัติราชการนอกเวลาราชการปกติ

“ละทิ้งหน้าที่ราชการ” หมายถึง ไม่อยู่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ซึ่งได้แก่การไม่มายังสถานที่ต้องปฏิบัติราชการตามหน้าที่ หรือไม่มาให้ผู้บังคับบัญชา มอบหมายงานให้ปฏิบัติ รวมทั้งการมายังสถานที่ที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้วไม่อยู่ปฏิบัติงานโดยละทิ้งหน้าที่ไปไม่อยู่ในสถานที่ที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ

“ทอดทิ้งหน้าที่ราชการ” หมายถึง มาปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้ว แต่ปล่อยปละละเลย ไม่สนใจเป็นธุระทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จโดยเร็ว

แนวคิด

๑. การรับราชการ ไม่ใช่เป็นลักษณะการรับจ้างแรงงานที่จะทำเพียงเฉพาะตามชั่วโมง หรือวันที่จ้างเท่านั้น แต่เป็นลักษณะการทำหน้าที่รับใช้ประเทศชาติ ซึ่งมีพันธะที่ต้องทำงานทุกเวลาที่ทางราชการเรียกใช้

๒. หน้าที่ราชการเป็นภารกิจที่สำคัญกว่ากิจธุระหรือความจำเป็นส่วนตัว ข้าราชการจึงละทิ้งหน้าที่ราชการไม่ได้ ไม่ว่าจะมิกิจธุระหรือความจำเป็นส่วนตัวใด ๆ

๓. การปฏิบัติหน้าที่ราชการ ต้องคำนึงถึงควมมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลจะปล่อยปละละเลยให้งานล่าช้าไม่สำเร็จบรรลุเป้าหมายภายในเวลาอันสมควรมิได้

ครั้งหน้า!!! เรามาเรียนรู้เกี่ยวกับ **“ข้อปฏิบัติทางวินัย”** กันอีกนะคะ

กฎหมายนำรู้ คดีปกครอง

รับผิด ... เพราะกำหนดราคากลางตามหลักเกณฑ์เก่า

โดย ธีรธร ปังประเสริฐ
พนักงานคดีปกครองชำนาญการพิเศษ
สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

ในแต่ละปีงบประมาณ... ส่วนราชการจะทำการจัดซื้อจัดจ้างโครงการต่าง ๆ ตามแผนที่ได้วางไว้ ซึ่งก่อนที่จะจัดซื้อจัดจ้างก็ต้องมีการ “กำหนดราคากลาง” กันเสียก่อน เพื่อให้ทราบราคาที่ใกล้เคียงกับราคาจริง และใช้เป็นฐานเปรียบเทียบหรือพิจารณาราคาของผู้เสนอราคา ซึ่งวิธีในการคำนวณราคากลางนั้น ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในขณะนั้น

- ประเด็นชวนคิดในวันนี้... เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในขั้นตอนการกำหนดราคากลางของคณะกรรมการกำหนดราคากลาง ที่คำนวณโดยถือตามหลักเกณฑ์เก่า ทั้งที่มีการแจ้งเวียนให้ใช้หลักเกณฑ์ใหม่แล้ว เช่นนี้... คณะกรรมการฯ จะอ้างว่าไม่ทราบว่ามีหลักเกณฑ์ใหม่เพื่อให้พ้นความรับผิดได้หรือไม่ ? และหากต้องรับผิด จะต้องรับผิดเพียงใด จะมีส่วนใดมาหักลดความรับผิดบ้างหรือไม่ ?

คดีนี้... นับว่าเป็นประโยชน์มากสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งท่านอาจได้รับมอบหมาย ให้ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางได้ค่ะ

- ที่มาของคดีมีว่า... ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลาง โครงการจ้างเหมาบูรณะผิวทางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต จำนวน ๘๖ สายทาง ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ต่อมา สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ภูมิภาคได้ตรวจสอบและแจ้งว่าโครงการดังกล่าวคำนวณราคากลางไม่ถูกต้อง ทำให้มีการสอบสวนความรับผิดทางละเมิด โดยนายองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีทั้งห้ารับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน กรณีไม่ได้ใช้หลักเกณฑ์การคำนวณราคากลางตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๔ แต่กลับใช้หลักเกณฑ์ตามคู่มือประมาณการ (ท.๑ - ๐๗) แบบแปลนมาตรฐานก่อสร้างของท้องถิ่น (กรรมกรปกครอง) ทำให้ราคากลางที่คำนวณได้สูงกว่าราคาที่ควรจะเป็น ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ให้รับผิดในอัตราร้อยละ ๓๐ ของความเสียหายทั้งหมด คนละเท่า ๆ กัน คิดเป็นเงินจำนวน ๑,๔๓๑,๑๑๘.๖๙ บาท

ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าอ้างว่า ไม่ทราบว่ามีหลักเกณฑ์ตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ซึ่งหลักเกณฑ์ของกรรมกรปกครองที่นำมาใช้ ก็เป็นหลักเกณฑ์ที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานประมาณแล้ว และได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งแต่ถูกยกอุทธรณ์ จึงยื่นฟ้องนายองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด และจังหวัด เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ - ๓ ตามลำดับ ต่อศาลปกครอง เพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งที่เรียกให้พวกตนชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในจำนวนดังกล่าว

• คำวินิจฉัยของรัฐ

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในขณะที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนช่าง มีชื่อลงนามรับทราบในหนังสือแจ้งเวียนมติคณะรัฐมนตรี ย่อมถือว่าได้รับทราบแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้า ใช้หลักเกณฑ์การคำนวณราคากลางตามคู่มือของกรมการปกครอง โดยไม่ได้ใช้หลักเกณฑ์การคำนวณราคากลางงานก่อสร้างทางของคณะกรรมการควบคุมราคากลางตามมติคณะรัฐมนตรี จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้กำหนดราคากลางสูงกว่าที่ควรจะเป็น เป็นเงินจำนวน ๑๐,๒๒๒,๒๗๖.๔๒ บาท จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อการบริหารส่วนจังหวัด และต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน (มาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙)

ส่วนที่จะต้องรับผิดเพียงใดนั้น เมื่อคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมแล้ว ศาลท่านเห็นว่า หลักเกณฑ์การคำนวณราคากลางตามคู่มือของกรมการปกครอง เป็นแบบมาตรฐานการก่อสร้างของทางราชการแบบหนึ่งที่ใช้อยู่เดิม ประกอบกับถนนที่ได้มีการบูรณะ ตามแบบของกรมการปกครองต้องใช้ส่วนผสมของหินและยางแอสฟัลท์มากกว่า ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นและทางราชการมากกว่า เมื่อได้คำนึงถึงงบประมาณที่ราชการต้องสูญเสียไปเปรียบเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับแล้ว เห็นสมควรหักส่วนความรับผิดของผู้ฟ้องคดีทั้งห้าในส่วนนี้ลงร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายทั้งหมด

อีกทั้งให้หักส่วนความรับผิดของผู้ฟ้องคดีทั้งห้า เพราะเหตุความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวมลงร้อยละ ๓๐ ของความเสียหายทั้งหมดด้วย เนื่องจากในกองคลังไม่มีผู้ใดดำรงตำแหน่งหัวหน้าและเจ้าหน้าที่พัสดุ จึงต้องแต่งตั้งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ และแต่งตั้งให้นักบริหารงานทั่วไป ๖ ปฏิบัติหน้าที่เจ้าหน้าที่พัสดุ ซึ่งมีใช้ผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้านพัสดุได้ ส่งผลให้ขาดความรู้ที่จะตรวจสอบการกำหนดราคากลางของผู้ฟ้องคดีทั้งห้าได้ จึงพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าคงรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนของตนคนละเท่า ๆ กัน เป็นเงินจำนวน ๒๘๖,๒๒๓.๗๓ บาท (คำพิพากษา ศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๕๔/๒๕๖๔)

• บทสรุปชวนอ่าน

คดีดังกล่าว... เป็นข้อพิพาทในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกำหนดราคากลาง ที่ต้องตรวจสอบหลักเกณฑ์ที่ใช้คำนวณราคาในขณะนั้นให้ชัดเจน โดยไม่อาจอ้างว่าไม่ทราบว่ามีหลักเกณฑ์ใหม่ได้ ทั้งที่ปรากฏลายมือชื่อว่าเคยลงนามรับทราบในหนังสือแจ้งเวียนแล้ว ฉะนั้น เมื่อได้รับหนังสือแจ้งเวียนในเรื่องใดที่เกี่ยวข้องกับงาน ควรต้องศึกษาและจัดทำข้อมูลให้เป็นระบบเพื่อประโยชน์ในการนำมาใช้งาน นอกจากนี้ หน่วยงานของรัฐเองก็ควรต้องมีเจ้าหน้าที่พัสดุ ในการทำหน้าที่โดยตรง เนื่องจากเป็นตำแหน่งที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถเฉพาะ ไม่ควรแต่งตั้งเจ้าหน้าที่อื่นให้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว อันอาจถือเป็นเหตุความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวมที่นำมาหักส่วนความรับผิดของเจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดได้ ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติงานในหน้าที่เป็นไปอย่างถูกต้องและป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้... เช่นในคดีพิพาทนี้นั่นเองค่ะ

(ปรึกษาคดีปกครองได้ที่สายด่วนศาลปกครอง ๑๓๕๕ และสืบค้นเรื่องอื่น ๆ ได้จาก www.admincourt.go.th เมนูวิชาการ เมนูย่อยอุทธรณ์จากคดีปกครอง)

พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒

“แนวทางการดำเนินการในการขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล”

(ต่อจากครั้งที่ ๒/๒๕๖๖)

๕. การถอนความยินยอม

เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลต้องสามารถถอนความยินยอมเสียเมื่อใดก็ได้ โดยจะต้องถอนความยินยอมได้ง่ายเช่นเดียวกับการให้ความยินยอม เว้นแต่มีข้อจำกัดสิทธิในการถอนความยินยอมโดยกฎหมาย หรือสัญญาที่ให้ประโยชน์แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล โดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแสดงรายละเอียดวิธีการ เงื่อนไข หรือแบบฟอร์มในการถอนความยินยอมให้เด่นชัด (prominent) ในบริเวณที่เห็นได้ชัดเจนในการขอความยินยอมไม่ว่าในรูปแบบหนังสือหรืออิเล็กทรอนิกส์

คำอธิบาย

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลแสดงเจตนาโดยให้ความยินยอมด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น การใช้เมาส์คลิกกดให้ความยินยอม การสไลด์หน้าจอ หรือการวาด key stroke เพื่อให้ความยินยอม การถอนความยินยอมก็ต้องใช้วิธีการแบบเดียวกันหรือระดับเดียวกันได้โดยง่าย หรือเป็นวิธีการอื่นใดที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล สามารถเข้าถึงได้โดยง่ายเช่นเดียวกับการขอความยินยอม ในกรณีที่มีการขอความยินยอมของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล โดยทางเว็บไซต์หรืออีเมล และเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลแสดงเจตนาโดยให้ความยินยอมในลักษณะการล็อกอิน (log in) เข้าสู่ระบบเพื่อให้ความยินยอม หรือการใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์กรอกข้อมูลเพื่อให้ความยินยอม หรือการให้ความยินยอม

โดยลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เชื่อถือได้ในรูปแบบข้อมูลชีวมาตร (biometrics) เช่น ใบหน้า เสียง หรือการใช้รูปแบบของการเชื่อมต่ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์เข้าด้วยกันเพื่อขอความยินยอมในระบบ Internet of Things (IoT) การถอนความยินยอมก็ต้องใช้วิธีการยกเลิกโดยง่ายเช่นเดียวกันหรือระดับเดียวกันกับการขอความยินยอม หรือเป็นวิธีการอื่นใดที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลสามารถถอนความยินยอมได้โดยง่ายเช่นเดียวกัน การถอนความยินยอมจะต้องไม่เป็นการสร้างภาระค่าใช้จ่ายหรือขั้นตอนให้กับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมากกว่าการให้ความยินยอม และไม่มีผลทำให้การให้บริการด้อยประสิทธิภาพลง

ตัวอย่างที่ ๑

บริษัท ข ให้บริการจำหน่ายบัตรชมคอนเสิร์ตผ่านทางแอปพลิเคชัน (Application) ผ่านโทรศัพท์มือถือ และขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล โดยการให้ความยินยอมของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล อาศัยเพียงการกดตกลงหรือปฏิเสธผ่านแอปพลิเคชัน หรือใช้ใบหน้าสแกนเพื่อยืนยันหรือปฏิเสธการให้ความยินยอม

เงื่อนไขในการถอนความยินยอมก็ต้องใช้วิธีการเดียวกัน หรือเป็นวิธีการอื่นใดที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล สามารถถอนความยินยอมได้โดยง่ายเช่นเดียวกัน หากบริษัท ข ระบุว่า “การถอนความยินยอม จะใช้วิธีการกดปุ่มถอนความยินยอม หรือสแกนใบหน้าถอนความยินยอมไม่ได้ ต้องให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโทรศัพท์ไปที่บริษัท ข ในเวลาทำการเพื่อยกเลิกความยินยอมเท่านั้น” เงื่อนไขในการถอนความยินยอมดังกล่าว ถือว่าขัดต่อกฎหมาย ไม่สามารถใช้บังคับได้ เพราะเป็นการสร้างภาระให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลและไม่ใช่วิธีการถอนความยินยอมโดยง่ายเช่นเดียวกับการให้ความยินยอม

ข้อสังเกต

๑) การถอนความยินยอมย่อมไม่ส่งผลกระทบต่อการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ให้ความยินยอมไปแล้วโดยชอบ แต่จะมีผลต่อการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกิดขึ้นหลังการถอนความยินยอม

๒) ในกรณีที่การถอนความยินยอมส่งผลกระทบต่องานของข้อมูลส่วนบุคคลในเรื่องใด ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงผลกระทบจากการถอนความยินยอมนั้น

๓) การถอนความยินยอม ไม่มีผลต่อการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ที่อาจดำเนินการได้โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามข้อยกเว้นที่มาตรา ๒๔ และ มาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้กระทำได้

๖. การให้ความยินยอมและการถอนความยินยอมในกรณีผู้เยาว์

ในการให้ความยินยอมของผู้เยาว์ที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล พึงทราบว่า ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องใช้ความระมัดระวัง และมาตรฐานในการขอความยินยอมจากผู้เยาว์ที่สูงกว่าบุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้ว เพื่อเป็นการปกป้องผู้เยาว์จากการถูกล่อลวง กลั่นแกล้ง ช่มชู้ สำคัญผิด หรือการกระทำที่ผิดกฎหมาย

๖.๑ เงื่อนไขเรื่องอายุและลักษณะของการให้ความยินยอม

ก) ในกรณีที่ผู้เยาว์ยังไม่บรรลุนิติภาวะ (อายุมากกว่า ๑๐ ปี แต่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ตามกฎหมาย)

การขอความยินยอมจะต้องกระทำโดยชัดแจ้ง โดยผู้เยาว์สามารถให้ความยินยอมด้วยตนเอง โดยลำพังได้ หากเป็นการที่ผู้เยาว์ทำนิติกรรมที่ต้องทำเองเฉพาะตัวและเป็นการสมแก่อานาหรูปแห่งตน และเป็นการอันจำเป็นในการดำรงชีพตามสมควร หรือเป็นเพียงเพื่อจะได้ไปซึ่งสิทธิอันใดอันหนึ่ง หรือเป็นการเพื่อให้หลุดพ้นจากหน้าที่อันใดอันหนึ่ง (มาตรา ๒๒ - ๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์) แต่หากไม่ใช่กรณีเหล่านั้น ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ใช้อำนาจปกครองที่มีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์ด้วย

รูปแบบและเงื่อนไขการขอความยินยอมจะต้องเป็นไปตามแนวทางการดำเนินการนี้ นอกจากนี้ข้อความที่ระบุเพื่อขอความยินยอมจากผู้เยาว์ไม่ว่าจะทำในรูปแบบใด ต้องเป็นภาษาหรือวิธีการที่ผู้เยาว์สามารถทำความเข้าใจได้โดยง่าย และมีมาตรการตรวจสอบอายุของผู้เยาว์ (age verification) ที่เหมาะสมตามระดับความเสี่ยง เช่น การยืนยันการให้ความยินยอมของผู้เยาว์ โดยใช้เลขประจำตัวประชาชนของผู้เยาว์หรือวิธีการอื่นที่เชื่อถือได้ว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้เยาว์จริงและมีอายุมากกว่า ๑๐ ปี

ข) ในกรณีที่ผู้เยาว์มีอายุไม่เกิน ๑๐ ปี

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องขอความยินยอมจากผู้ใช้อำนาจทางปกครองที่มีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์เท่านั้น จะขอความยินยอมจากผู้เยาว์โดยไม่ได้รับความยินยอมโดยชัดแจ้งจากผู้ใช้อำนาจปกครองไม่ได้ โดยการขอความยินยอมควรมีการตรวจสอบ (verification) ที่เหมาะสมตามระดับความเสี่ยงว่าผู้ให้ความยินยอมเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองที่มีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์จริง และต้องใช้ภาษาหรือวิธีการที่ผู้ใช้อำนาจทางปกครองสามารถทำความเข้าใจได้โดยง่าย

ค) มาตรการในการตรวจสอบอายุของผู้เยาว์

ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้มาตรการยืนยันตัวตนของผู้เยาว์หรือผู้ใช้อำนาจปกครองที่เหมาะสมตามระดับความเสี่ยง โดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องคำนึงถึงผลกระทบของการเก็บ รวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เยาว์เป็นสำคัญ

ตัวอย่างที่ ๒

บริษัท ค เป็นผู้ให้บริการเกมออนไลน์ สำหรับผู้เยาว์และต้องการจะให้บริการเกมออนไลน์ สำหรับผู้เยาว์ บริษัท ค พึงดำเนินการขอความยินยอมโดยชัดแจ้ง ดังต่อไปนี้

๑) มีมาตรการทางเทคนิคหรือเงื่อนไขการให้บริการให้ผู้สมัครที่เป็นผู้เยาว์ สามารถระบุอายุว่าเป็นผู้เยาว์ที่สามารถให้ความยินยอมเองได้ (อายุมากกว่า ๑๐ ปี) หรือเป็นผู้เยาว์ที่ต้องให้ผู้ใช้อำนาจปกครองที่มีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์ให้ความยินยอม (อายุไม่เกิน ๑๐ ปี)

๒) ในกรณีที่เป็นผู้เยาว์ที่มีอายุไม่เกิน ๑๐ ปี บริษัท ค ควรระบุเงื่อนไขให้ผู้เยาว์แจ้งผู้ใช้อำนาจปกครองที่มีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์ให้ความยินยอมและส่งความยินยอมดังกล่าว ของผู้ใช้อำนาจให้บริษัท ค โดยตรง โดยอาจขออีเมลหรือหมายเลขโทรศัพท์ของผู้ใช้อำนาจปกครองเพื่อยืนยันการให้ความยินยอมและบันทึกการให้ความยินยอมนั้น

๓) เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้รับความยินยอมทางอีเมลหรือโทรศัพท์จากผู้ใช้อำนาจปกครองแล้ว ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลควรบันทึกและยืนยันตัวตนของผู้ใช้อำนาจปกครองและรายละเอียดความยินยอมดังกล่าวว่าถูกต้องหรือไม่ ผ่านอีเมลหรือหมายเลขโทรศัพท์ที่ผู้ใช้อำนาจปกครองให้มา หรือวิธีการอื่นที่น่าเชื่อถือ

๔) ในกรณีที่มิใช่ข้อร้องเรียนจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลว่า การให้ความยินยอมของผู้เยาว์ และ/หรือผู้ใช้อำนาจปกครองที่มีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์ดังกล่าวไม่ถูกต้อง บริษัท ค ควรพิจารณาตรวจสอบและยืนยันตัวตนของผู้เยาว์และผู้ใช้อำนาจปกครองโดยไม่ชักช้า ในการดำเนินการดังกล่าว ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เยาว์ และผู้ใช้อำนาจปกครองได้เท่าที่จำเป็นและไม่เกินสมควร เพื่อการยืนยันตัวตนและตรวจสอบความถูกต้องในการทำนิติกรรมสัญญาเท่านั้น

๖.๒ การถอนความยินยอมของผู้เยาว์

ให้นำหลักเกณฑ์การถอนความยินยอมของบุคคลทั่วไป ตามข้อ ๓ มาปรับใช้กับกรณีผู้เยาว์หรือผู้ใช้อำนาจปกครองที่มีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์เช่นเดียวกัน

๗. กรณีเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ ให้ขอความยินยอมจากผู้อนุบาลที่มีอำนาจกระทำการแทนคนไร้ความสามารถ หรือผู้พิทักษ์ที่มีอำนาจกระทำการแทนคนเสมือนไร้ความสามารถแล้วแต่กรณี โดยให้นำหลักเกณฑ์การขอความยินยอมตามแนวทางการดำเนินการนี้มาปรับใช้โดยอนุโลม

ที่มา : <https://www.mdes.go.th>

ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ

ตอนที่ 406 : คุกคามทางเพศออนไลน์ (Cyber Sexual Harassment) มีความผิด

ปัจจุบันการถูกคุกคามทางเพศไม่ใช่เพียงเฉพาะผู้หญิงเท่านั้น ผู้ชายก็อาจถูกคุกคามทางเพศออนไลน์ หรือ Cyber Sexual Harassment เช่นกัน ซึ่งในทางกฎหมายสามารถนำข้อมูลหลักฐานเข้าร้องทุกข์กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อดำเนินการทางกฎหมายได้ ถึงแม้ว่าในปัจจุบันยังไม่มีตัวบทกฎหมายที่กำหนดบทลงโทษกับผู้กระทำความผิดเรื่องคุกคามทางเพศในสังคมออนไลน์ไว้เป็นการเฉพาะ แต่พฤติกรรมของผู้กระทำความผิดอาจมีความผิดตามกฎหมายเป็นรายกรณีได้ดังนี้

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒ (๔) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๓๙๗ ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใด ๆ ต่อผู้อื่น อันเป็นการรังแก ข่มเหง คุกคาม หรือกระทำให้ได้รับความอับอายหรือเดือดร้อนรำคาญ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

หากพบเบาะแสการกระทำความผิด หรือมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลักษณะของการคุกคามทางเพศออนไลน์ สามารถแจ้งไปยัง Call Center สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หมายเลขโทรศัพท์ ๑๙๑ หรือ ๑๕๙๙ ได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง

คุกคามทางเพศออนไลน์ มีความผิด (Cyber Sexual Harassment)

ปัจจุบันการถูกคุกคามทางเพศไม่ใช่เพียงเฉพาะผู้หญิงเท่านั้น ผู้ชายก็อาจถูกคุกคามทางเพศออนไลน์ หรือ Cyber Sexual Harassment เช่นกัน ซึ่งในทางกฎหมายสามารถนำข้อมูลหลักฐานเข้าร้องทุกข์กับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อดำเนินการทางกฎหมายได้ ถึงแม้ว่าในปัจจุบันยังไม่มีตัวบทกฎหมายที่กำหนดบทลงโทษกับผู้กระทำความผิดเรื่องคุกคามทางเพศในสังคมออนไลน์ไว้เป็นการเฉพาะ แต่พฤติกรรมของผู้กระทำความผิดอาจมีความผิดตามกฎหมายเป็นรายกรณีได้ ดังนี้

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒ (๔) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๙๗ ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใด ๆ ต่อผู้อื่น อันเป็นการรังแก ข่มเหง คุกคาม หรือกระทำให้ได้รับความอับอายหรือเดือดร้อนรำคาญ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

หากพบเบาะแสการกระทำความผิดหรือมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลักษณะของการคุกคามทางเพศออนไลน์ สามารถแจ้งไปยัง Call Center สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หมายเลขโทรศัพท์ **191** หรือ **1599** ได้ตลอด **24** ชั่วโมง

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒ (๔) ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๙๗
จัดทำโดย กองงานประชาสัมพันธ์ กองกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม

ที่มา : <https://www.moj.go.th/view/79681>

เรื่องน่ารู้...เกี่ยวกับพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

“ประเมินผลงานทางวิชาการ”

บทความ อ. ๒/๒๕๖๖
วรรณพงศ์ คำดี

เรื่องเกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการ นับเป็นปัญหาที่มีจำนวนมาก ผู้รับการประเมิน ที่ไม่เป็นไปตามที่คาดหวังย่อมมีข้อสงสัยในการประเมินว่าถูกต้อง และเป็นธรรมหรือไม่ การขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการ จึงมีอยู่เสมอ ๆ หน่วยงานสามารถนำคำวินิจฉัยนี้ไปปรับใช้ได้ครับ

นาย ก เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย A ได้ส่งผลงานทางวิชาการแต่ปรากฏผลการประเมิน ไม่ผ่าน จึงมีหนังสือถึงมหาวิทยาลัย A ขอข้อมูลเอกสารรายละเอียด การประเมินผลงานทางวิชาการที่ประเมินโดยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทุกคน พร้อมทั้ง ยื่นฟ้องมหาวิทยาลัย A และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต่อศาลปกครอง มหาวิทยาลัย A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยกำหนดให้ดำเนินการ โดยลับ ผลการประเมินของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านถือเป็นข้อมูลข่าวสารลับ ส่วนบุคคล การเปิดเผยอาจกระทบต่อการให้ความเห็นโดยอิสระ และจะเป็นการรบกวน สิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร อีกทั้งอาจทำให้การดำเนินการของมหาวิทยาลัย ในการให้บริการสาธารณะไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสาร ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เป็นข้อมูลข่าวสาร การประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ ที่ปรากฏอยู่ในเอกสารแบบประเมินผลงานทางวิชาการ (ลับ) ตามแบบ วจ. ๑๖ และแบบ วจ. ๑๕ (สำหรับผู้ประเมินแต่ละท่าน) เมื่อผลการประเมินเสร็จสิ้นแล้ว การประเมินดังกล่าวย่อมมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์และความก้าวหน้าทางวิชาชีพ ของผู้อุทธรณ์ แม้การเปิดเผยจะกระทบต่อการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยอยู่บ้าง และกำหนดชั้นความลับของข้อมูลข่าวสารไว้ ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ วินิจฉัยฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยได้ ตามข้อ ๒๔ แห่งระเบียบว่าด้วยการรักษา ความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยในส่วนที่เป็นความเห็นของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านที่เป็นการเขียน ด้วยลายมือ นั้น ให้จัดพิมพ์ข้อความดังกล่าวให้ตรงกับต้นฉบับ เว้นแต่ชื่อ นามสกุล และลายมือชื่อ ให้ปกปิดไว้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัด สำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th) คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๕๖๐/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่ สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

โครงการเสริมสร้างและป้องกันการกระทำผิดวินัย

สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการกรม กลุ่มนิติการ